

Acedia

Na začiatku stretnutia sa spoločne pomodlite. Privítajte Pána medzi vami, odovzdajte mu tento čas, aby ste s otvoreným srdcom dokázali vnímať jeho myšlienky a s odvahou ich prijali.

Prečítajte si citát a zdieľajte sa v skupinke prostredníctvom otázok.

1. Zamyslenie – trpezlivosť viery

Súčasní čitatelia vidia v týchto opisoch niečo, čo veľmi pripomína zlo depresie, a to z psychologického aj filozofického hľadiska. Pre tých, ktorí upadli do duchovného znechutenia (acedie), život stráca zmysel, modliť sa je nudné, každý boj sa zdá byť bezvýznamný.

Pred touto nerestou, o ktorej si uvedomujeme, že je veľmi nebezpečná, učitelia duchovného života predkladajú rôzne východiská. Rád by som poukázal na to, čo sa mi zdá najdôležitejšie a čo by som nazval trpezlivosťou viery. Hoci pod náporom lenivosti človek túži byť „inde“, uniknúť z reality, treba mať naopak odvahu zostať a prijať Božiu prítomnosť vo svojom „tu a teraz“, v mojej situácii, v takej aká je.

- „Prijať Božiu prítomnosť vo svojom „tu a teraz“, v mojej situácii, v takej aká je.“ Čo to teraz pre teba znamená? Čo práve potrebuješ prijať?

2. Zamyslenie – boj alebo apatia, odhodlanie alebo znechutenie

Zápas s lenivosťou (acediou) je rozhodujúci boj, ktorý treba vyhrať za každú cenu. A je to zápas, ktorý neušetril ani svätých, pretože v mnohých ich denníkoch nájdeme zopár stránok, v ktorých sa zverujú s neznesiteľnými chvíľami, so skutočnými nocami viery, keď sa všetko zdalo temné. Títo svätci nás učia prechádzať takouto nocou trpezlivo a prijať biedu svojej viery. Odporúčali pod útlakom duchovného znechutenia (acedie) udržiavať istú mieru odhodlania, stanovovať si dosiahnuteľnejšie ciele, ale zároveň vydržať a vytrvať, opierajúc sa o Ježiša, ktorý nás v pokušeniach nikdy neopúšťa.

- Prežívali ste niekedy takýto boj? Ako ste sa vtedy cítili?
- Čo konkrétne Vám pomáhalo prežívať toto obdobie? Kto Vám vtedy najviac pomohol?
- Ak ste acediu neprežívali, stretli ste s ňou vo svojom blízkom okolí? Ako sa to prejavovalo?

3. Zamyslenie – viera v srdci sú ako žeravé uhličky pod popolom

Viera, sužovaná skúškou lenivosti (acedie), nestráca svoju hodnotu. Naopak, je to pravá viera, veľmi ľudská viera, ktorá napriek všetkému, napriek temnote, ktorá ju zaslepuje, stále pokorne verí. Je to viera, ktorá zostáva v srdci ako žeravé uhličky pod popolom. Vždy zostáva. A ak niekto z nás upadne do tejto neresti alebo do pokušenia lenivosti (acedie), skúste sa pozrieť do svojho vnútra a chráňte si uhličky viery: tak sa napreduje.

- Skúste spoločne v skupinke prediskutovať:
 - ako by sme mohli predchádzať acedii/duchovnému znechuteniu,
 - ako by sme mohli byť nápomocní niekomu, kto prežíva duchovné znechutenie.

Modlitba

Bože, niekedy je vo mne viac ticha než slov.
Modlitba mi chutí ako voda bez chuti –
a predsa viem, že aj takáto voda osviežuje dušu.
Ďakujem Ti, že ma prijímaš aj v únave,
že nežiadaš nadšenie, ale srdce, ktoré zostáva.
Daj, aby aj v suchu rástli korene mojej viery,
aby vernosť bola mojou chválou,
aj keď necítim nič než obyčajnú prítomnosť.
Nauč ma vidieť krásu v maličkostiach:
v dychu, v svetle rána, v úsmeve človeka.

Vzbud' vo mne chuť začať znova,
aj keď to už stokrát nevyšlo.
Daj, nech aj krátke „Pane, som tu“
má cenu veľkej modlitby.
Lebo Ty si Boh, ktorý neodchádza,
keď sa nám nechce,
ale zostáva, aby z únavy urobil pokoj
a z prázdna nový začiatok. Amen.

... treba mať naopak odvahu zostať a prijať Božiu prítomnosť vo svojom „tu a teraz“, v mojej situácii, v takej aká je.